

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı:1973/23

Karar Sayısı:1974/2

Karar Günü:15/1/1974

Resmi Gazete tarih/sayı:27.2.1974/14812

İtiraz yoluna başvuran : Fethiye Tapulama Mahkemesi

İtirazın konusu : (Rüyeti bir mahal mahkeme veya dairesi adliyesine ait olan deavi ve mesalihi diğer mahal mahkeme veya dairei adliyesinde rüyet ve hükkâm ve müstantikler ve hâkim muavinleriyle müddeimumilere vazifei asliyelerine ilâveten vezaifi sairei adliyeyi dahi kezalik muvakkaten ifa ettirmeğe Adliye Vekâletinin mezuniyetine) dair 1 Kasım 1339 günlü, 367 sayılı Kanunun 1 inci maddesini Anayasaya aykırı gören mahkeme Anayasa'nın değişik 151 inci maddesine dayanarak Anayasa Mahkemesine başvurmuştur.

I. OLAY :

Fethiyenin Kaya Köyünde 22/10/1955 günlü tapulama tutanağı ile yapılan tespite ilgisinin itirazı üzerine ihtilaflı sayılarak 12/3/1957 gününde Fethiye Bölgesi Gezici Arazi Kadastrosu Mahkemesine verilen ve 1957/97 esas sayısını alan, 12/5/1966 gününde bu mahkeme tapulama mahkemesine dönüşünce orada bakılmasına başlanan işle ilgili 21/6/1973 günlü duruşmada mahkeme, davaya geçici yetkili olarak sorgu hâkiminin bakmakta bulunması dolayısıyla bu yetkiye kaynaklık eden 1 Kasım 1339 günlü, 367 sayılı Kânunun 1 inci maddesini Anayasa'ya aykırı görerek Anayasa Mahkemesine başvurulmasına ve davanın geri bırakılmasına karar vermiştir.

II. YASA METİNLERİ :

1- İtiraz konusu Kanun kuralı :

1 Kasım 1339 günlü, 367 sayılı Kanunun Anayasaya aykırılığı ileri sürülen 1 inci maddesi - Üçüncü Tertip Düstur, Cilt: 5, sayfa 164 ve 165 teki metne göre - şöyledir :

"Madde 1- Rüyeti bir mahal mahkeme veya dairei adliyesine ait olan deavi ve mesalihi diğer mahal mahkeme veya dairei adliyesinde muvakkaten rüyet ve hükkâm ve müstantikler ve hâkim muavinleriyle müddeimumilere vazifei asliyelerine ilâveten vezaifi sairei adliyeyi dahi kezalik muvakkaten ifa ettirmeğe Adliye Vekili mezundur."

2- Dayanılan Anayasa kuralları:

Mahkemenin Anayasa'ya aykırılık görüşünü desteklemek üzere ileri sürdüğü Anayasa'nın 12., değişik 32. ve 42/3. maddeleri aşağıda yazılı olduğu gibidir :

"Madde 12- Herkes, dil, ırk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din ve mezhep ayırımı gözetilmeksizin, kanun önünde eşittir.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz."

"Değişik Madde 32- Hiç kimse, kanunen tabi olduğu mahkemeden başka bir merci önüne çıkarılamaz.

Bir kimseyi kanunen tâbi olduğu mahkemeden başka bir merci önüne çıkartma sonucunu doğuran yargı yetkisine sahip olağanüstü merciler kurulamaz."

"Madde 42/3- Angarya yasaktır."

IV. İLK İNCELEME

1- Birinci ilk inceleme (3/7/1973 günlü toplantı):

Anayasa Mahkemesi içtüzüğünün 15. maddesi uyarınca 3/7/1973 gününde Muhittin Taylan, Avni Givda, Fazıl Uluocak, Sait Koçak, Kemal Berkem, Şahap Arıç, İhsan Ecemiş, Ahmet Akar, Ziya Önel, Abdullah Üner, Kani Vrana, Muhittin Gürün, Lûtfi Ömerbaş, Şevket Müftügil ve Ahmet H. Boyacıoğlu'nun katılmalarıyla yapılan ilk inceleme toplantısında dosya içindekilerin mahkemece bu konu ile ilgili görülenlerin örnekleri gönderilmek gerekirken dosyanın aslının yollandığı anlaşıldığından 22/4/1962 günlü, 44 sayılı Kanunun 27. maddesine aykırı düşen bu eksiklik giderilmek üzere dosyanın geri çevrilmesine Avni Givda'nın işin niteliğine göre geri çevirmeğe yer olmadığı yolundaki karşı oyu ve oy çokluğu ile 3/7/1973 gününde 1973/20-25 sayılı karar verilmiştir.

2- İkinci ilk inceleme (22/10/1973 günlü toplantı) :

İşin Anayasa Mahkemesine yeniden gelmesi üzerine 22/10/1973 gününde Muhittin Taylan, Avni Givda, Sait Koçak, Kemal Berkem, Şahap Arıç, İhsan Ecemiş, Ahmet Akar, Halit ZARBUN, Ziya Önel, Abdullah Üner, Kani Vrana, Lûtfi Ömerbaş, Şevket Müftügil, Nihat O. Akçakayalıoğlu, Ahmet H. Boyacıoğlu'nun katılmalarıyla yapılan ilk inceleme toplantısında dosyanın eksikliği bulunmadığı görülmüş ve mahkemenin itiraz yoluna başvurmaya yetkili bulunup bulunmadığı konusu üzerinde durulmuştur.

Anayasa'nın değişik 151. ve 44 sayılı Kanunun 27. maddelerine göre bir mahkemenin birtakım yasa kurallarını Anayasa'ya uygunluk denetiminden geçirilmek üzere Anayasa Mahkemesine getirebilmesi için elinde bakmakta olduğu bir davanın bulunması ve itiraz konusu kuralları o davada uygulama durumunda olması gerekir.

İtiraz yoluna başvuran Fethiye Tapulama Mahkemesinin elinde bakmakta olduğu bir davanın bulunduğu kuşku yoktur. Bu yukarıda (I. Olay) bölümünde değinildiği gibi, Fethiye'nin Kaya Köyünde 22/10/1955 günlü tapulama tutanağı ile yapılan tespiti ilgisinin itirazı üzerine oluşan 1957/97 esas sayılı davadır. Mahkeme tapulama tespitine itiraz davası dolayısıyla 1 Kasım 1339 günlü, 367 sayılı Kanunun 1. maddesinin Anayasa'ya uygunluk denetiminden geçirilmesini istemektedir. Bu maddenin mahkemenin bakmakta olduğu davada uygulanacak bir kural olup olmadığı aşağıda tartışılacak ve böylece Anayasa'ya aykırılığı ileri sürülen kural yönünden mahkemenin itiraz yoluna başvurmaya yetkisi bulunup bulunmadığının saptanmasına gidilecektir.

Bir tapulama tespitine itiraz davasında hâkimlere geçici yetki verilmesine ilişkin bir kuralın uygulama yeri olmadığı ilk bakışta düşünülebilir. Ancak Anayasa'nın değişik 151. maddesinde geçen "uygulanacak bir kanunun hükümlerini" deyiminin yalnızca taraflara uygulanarak anlaşmazlığı çözecek kurallarla sınırlanmasına olanak bulunmadığı da ortadadır. Mahkemenin ve işleyişinin Anayasa'nın "kanunî yargı yolu" ilkesine ve özellikle değişik 136. madde kurallarına uygunluğunun, davaya bakan hâkimin yargılama yetkisi ile yolunca donatılmış, olup olmadığının ve bunların benzeri konuları araştırılması mahkemenin başta gelen işlerindendir. Böyle bir araştırma ancak ilgili kanunlara dayanılarak bir sonuca vardırılabilir. Bu ise, dayandırılan kanunun veya kanun kuralının o davada uygulanması demektir.

Olayda tapulama mahkemesi hâkimliğini eden kimse gerçekte sorgu hâkimidir. Bu görev kendisine Yüksek Hâkimler Kurulu Birinci Bölümünce, geçici yetki yoluyla verilmiş ve görevlendirme işi 8/1/1970 günlü, 439 sayılı yazı ile Adalet Komisyonu Başkanlığına bildirilmiştir. Hâkimlere asıl görevlerine ek olarak başka mahkeme işlerine bakmak üzere geçici yetki verilebilmesinin kaynağı ve dayanağı 1 Kasım 1339 günlü, 367 sayılı Kanunun 1. maddesidir. Fethiye Sorgu Hâkimi Tapulama Mahkemesinde baktığı her davada bu durumu belirlemek ve belirlerken de itiraz konusu kurala dayanmak, başka deyimle o kuralı o davada uygulamak zorundadır. Öyle ise Fethiye Tapulama Mahkemesi Anayasa'nın değişik 151. maddesinde yazılı yoldan yararlanarak 367 sayılı Kanunun 1. maddesinin Anayasa'ya uygunluk denetiminden geçirilmesini istemeğe yetkilidir, işin esasının incelenmesi gerekir.

Avni Givda, Sait Koçak, Kemal Berkem, Şahap Arıç, İhsan Ecemiş ve Ahmet Akar bu görüşe katılmamışlar ve itirazın yetki yönünden reddi gerektiğini ileri sürmüşlerdir.

Böylece, dosyanın eksikliği bulunmadığı anlaşıldığından Anayasa'nın değişik 151. ve 44 sayılı Kanunun 27. maddelerine uygun düştüğü görülen işin esasının incelenmesine Avni Givda, Sait Koçak, Kemal Berkem, Şahap Arıç, İhsan Ecemiş ve Ahmet Akar'ın mahkemenin itiraz konusu kuralı uygulama durumunda bulunmadığı ve itirazın yetki yönünden reddi gerektiği yolundaki karşı oylarıyla ve oyçokluğu ile 22/10/1973 gününde karar verilmiştir.

V. ESASIN İNCELENMESİ :

İtirazın esasına ilişkin rapor, Fethiye Tapulama Mahkemesinin 9/7/1973 günlü, 1957/97 sayılı yazısına ilişik 21/6/1973 günlü gerekçeli karar ve ekleri iptali istenen Yasa kuralı, dayanan Anayasa kurallara, bunlara ilişkin gerekçeler ve başka yasama belgeleri ve konu ile ilişkisi bulunan öteki metinler okunduktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü :

1 Kasım 1339 günlü, 367 sayılı Kanunun Anayasa'ya aykırılığı ileri sürülen 1. maddesi iki konuyu düzenlemektedir. Bunlardan birincisi; görülmesi bir yer mahkeme veya adliye dairesine ilişkin olan dava ve işlerin başka yer mahkeme ve adliye dairesinde gördürülmesi; ikincisi ise hâkim, sorgu hâkimi ve hâkim yardımcılara asıl görevlerine ek ve geçici olarak başka adli işlerin de gördürülebilmesidir. Olayda bir yer sorgu hâkimine o yer tapulama mahkemesi davalara da bakma yetkisi verilmiş olduğuna ve Anayasa'ya aykırılık görüşünün gerekçesi yalnızca bu soruna yönelmekte bulunmasına göre itiraz konusu maddenin özellikle bu yönünün ele alınması gerekecektir.

Kamu hizmetlerinin düzenli ve sürekli biçimde yürütülmesi bir hukuk devletinin başta gelen görevlerindendir. Yurttaşların hak ve hürriyetleri, mal ve can güvenlikleriyle ilgili adalet ve yargı işlerinin ise ötekilerinden ayrımlı ve çok daha önemli olduğu; özellikle bu hizmetlerin görülmesinde hiçbir kaygı ve kuşkuya yer verilmemesi gerektiği tartışmasız benimsenecek gerçeklerdendir. Onun içindir ki konu Anayasa'da doğrudan doğruya ele alınarak mahkemenin ve hâkimlerin bağımsızlığı ve güvenceleri yönünden genel nitelikte kurallar konulmuş; söz gelimi hâkimlerin nitelikleri, atanmaları, hakları ve ödevleri, aylık ve ödenekleri, görevlerinin ve görev yerlerinin geçici veya sürekli olarak değiştirilmesi gibi konuların mahkemelerin bağımsızlığı esasına göre kanunla düzenleneceği (değişik madde 134); mahkemelerin kuruluşu, görev ve yetkileri, işleyişi ve yargılama usullerinin yine kanunla düzenleneceği (değişik madde 136) yolunda kurallara yer verilmiştir.

Hastalık, izin ve benzeri gibi nedenlerle görevinden ayrılan bir hâkimin görevi başına dönmesine veya hâkimlik yeri boşsa o yere başkasının atanmasına değin beklemenin hizmetin niteliğinin ve öneminin gerekleri ile bağdaşamayacağı, işin bir süre duraklaması ve aksamasının sakıncalı sonuçlara yol açacağı ve böyle durumları önleyebilmek üzere bir yasal düzenlemeye

gereksinme olduğu ortadadır, işte incelenen yasa kuralı bu gereksinmeyi karşılamaktadır ve yargı hizmetinin düzenli, sürekli biçimde yürütülmesine önemli katkılarda bulunacağı için bu konuda büyük titizlik gösteren Anayasa Koyucunun ereği doğrultusunda olduğu da kuşkusuzdur. Maddede geçici olarak görevlendirme yetkisi Adalet Bakanına bırakılmış gibi görünmekte ise de 22/4/1962 günlü, 45 sayılı Kanunun 22/12/1962 de yürürlüğe giren 29. maddesinin 6 sayılı bendi gereğince "geçici yetki vermek" Yüksek Hâkimler Kurulunun Birinci Bölümünün görevleri arasına girmiş ve aynı Kanunun 103. maddesi uyarınca Adalet Bakanının yetkisi Hâkimler yönünden kaldırılmış, Cumhuriyet Savcıları yönünden ise Bakanın yetkisi Anayasa Mahkemesinin 24/6/1969 günlü, 1969/9-38 sayılı kararı ile iptal olunmuştur. (14/5/1970 günlü, 13494 sayılı Resmî Gazete-Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi: sayı 7, sayfa : 375/384). Böylece hâkimlere geçici yetki verilmesi Yüksek Hâkimler Kurulunun, başka deyimle Hâkimlerin atanmalarını yapan yerin görevleri arasına girerek Anayasa'ya uygunluk kazanmış bulunmaktadır.

İtiraz yoluna başvuran mahkeme söz konusu düzenlemenin ve uygulamasının yargı yetkisine sahip olağanüstü merciler kurmaya yöneldiğini ileri sürmüştür. Tartışmada Fethiye'deki durum ele alınırsa konu daha kolay açıklığa kavuşacaktır. Dosyada örneği bulunan Adalet Bakanlığının 13/7/1966 günlü, 1828 sayılı yazısında 5602 sayılı Kanuna göre kurulmuş bulunan Fethiye Gemici Arazi Kadastro Mahkemesinin kadro ve teşkilâtı değişmeksizin adının 766 sayılı Tapulama Kanununun yürürlüğe girmesi dolayısıyla 12/5/1966 gününden başlayarak Tapulama Mahkemesine çevrildiği ve durumun Yüksek Hâkimler Kuruluna bildirildiği açıklanmaktadır. Demek ki Fethiye'de bir tapulama mahkemesi vardır. Bu mahkeme, Anayasa'nın değişik 32. maddesinde anlatımını bulan "kanuni yargı yolu" ilkesine uygun, kimlerin hangi işler dolay isiyile buraya tabi olacakları önceden kanunla belirtilmiş bir yargı yeridir. Fethiye Sorgu Hâkimine Yüksek Hâkimler Kurulu Başkanlığının 8/1/1970 günlü, 439 sayılı yazısı ile Tapulama Mahkemesinin işlerine de bakmak yetkisi verilmiştir. Fethiye Tapulama Mahkemesine başlı başına bir hâkim atanmayarak işlerin geçici yetkili hâkimle gördürülmesinin davaların azlığından (bir yıl içinde 16 tapulama davası) ileri geldiği anlaşılmaktadır. (Adalet Bakanlığının dosyada Örneği bulunan 5/10/1972 günlü, 5408S sayılı yazısı). Bir mahkeme, Anayasa'nın "Kanunî yargı yolu" ilkesine uygun olarak kurulmuşsa bu mahkemedeki davaların doğrudan doğruya atanmış bir hâkim eliyle değil de yasal yolu uyarınca yetkilendirilen bir hâkim tarafından görülmesi onu "bir kimseyi kanunen tabı olduğu mahkemeden başka bir merci önüne çıkartma sonucunu doğuran yargı yetkisine sahip olağanüstü bir mercie dönüştüremez. Çünkü böyle bir mahkemenin hâkimi, ister atanmış ister geçici yetki ile donatılmış olsun, her bakımdan aynı kurallara bağlı kalacak ve mahkeme "kanunî yargı yolu" niteliğini koruyacaktır. Onun İçindir ki itiraz konusu kuralın Anayasa'nın değişik 32. maddesine aykırılığı düşünülemez.

Sözü geçen kuralda ek görevin "geçici" olacağı yazılıdır. Bu deyim açıktır ve çeşitli yorumlara elverişli bir nitelik taşımaz. "Geçici" liğin bir süre ile sınırlanması düşünülebilirse de bunun zorunlu olarak Yasa'da yer alması gerektiği ileri sürülemez. Kaldı ki "geçici" liğin yasal bir süre ile sınırlandırılmasının uygulamalarda türlü sakıncalara yol açabileceği de ortadadır. Burada açıklananlar "geçici" deyiminin kuralı Anayasa'ya aykırı duruma düşüremeyeceğini belirlemeğe de yeterli olduğundan mahkemenin bu iddiası üzerinde ayrıca durulmayacaktır. Öte yandan Yasa kuralı "ek görev" yönünden hâkimler arasında herhangi bir ayırım yapmamıştır; tüm hâkimler, sorgu hâkimleri ve hâkim yardımcıları hakkında uygulanabilir bir nitelik taşımaktadır. Bu bakımdan Anayasa'nın 12. maddesindeki eşitlik ilkesine aykırı bir yönü yoktur.

İncelenen Yasa kuralında, geçici yetki verilen hâkimlere aylıklarından ayrı bir karşılık ödenmesini engelleyen bir hüküm bulunmadığı gibi ödemelere ilişkin düzenlemenin yeri de bu Yasa ve bu kural değildir. Kaldı ki hâkimler asıl görevlerine karşılık bir aylık almakta ve ek görevlerini de bu aylığın karşıladığı çalışma süreleri içinde yerine getirmektedirler. Bu nedenlere göre ve

Esas Sayısı:1973/23

Karar Sayısı:1974/2

hâkimlik görevinin niteliği dolayısıyla, incelenen kuralın, Anayasa'nın 42. maddesinin angaryayı yasaklayan ilkesine aykırı düşmek bir yana,bu ilke ile bir ilişkisi bile olmadığı ortadadır.

Özetlenecek olursa; iptali istenen Yasa kuralı Anayasa'ya aykırı değildir. Anayasa'ya aykırı uygulamalara elverişli bir nitelik de taşımamaktadır. Böyle bir kural, mahkemece ileri sürüldüğü gibi, Anayasa'ya aykırı uygulamalara konu ediliyorsa, bu tutum apayrı bir sorunu oluşturur ve Anayasa'ya uygunluk denetiminin kapsamı dışına çıkar. İtirazın reddedilmesi gereklidir.

VI. SONUÇ :

(Rüyeti bir mahal mahkeme veya dairei adliyesine ait olan deavî ve mesalihi diğer mahal mahkeme veya daireî adliyesinde rüyet ve hükkâm ve müstantiklere ve hâkim muavinleriyle müddeiumumilere vazifeî asliyelerine ilâveten vezaiî saireî adliyeyi kezaîk muvakkaten ifa ettirmeğe Adliye Vekâletinin mezuniyetine) dair 1 Kasım 1339 günlü, 367 sayılı Kanunun itiraz konusu 1. maddesinin Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın reddine 15/1/1974 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
Muhittin Taylan

Başkanvekili
Avni Givda

Üye
Kemal Berkem

Üye
Şahap Arıç

Üye
İhsan Ecemiş

Üye
Ahmet Akar

Üye
Halit Zarbun

Üye
Ziya Önel

Üye
Abdullah Üner

Üye
Kâni Vrana

Üye
Muhittin Gürün

Üye
Lütfi Ömerbaş

Üye
Şevket Müftügil

Üye
Nihat O.
Akçakayalıoğlu

Üye
Ahmet H. Boyacıoğlu

KARŞI OY YAZISI

Anayasa'nın değişik 151. ve 22/4/1962 günlü, 44 sayılı Kanunun 27. maddelerine göre bir mahkemenin Anayasa'ya uygunluk denetimi için Anayasa Mahkemesine getirebileceği yasa

kuralları ancak bakmakta olduğu davada uygulanacak olanlarla sınırlıdır. Başka deyimle itiraz yoluna başvuran mahkemenin elinde bakmakta olduğu bir dava bulunmalı ve Anayasa Mahkemesine getirdiği kuralları mahkeme o davada doğrudan doğruya uygulama durumunda olmalıdır.

İtiraz yoluna başvuran Fethiye Tapulama Mahkemesinin elinde bakmakta olduğu bir dava bulunduğunda kuşku yoktur. Bu. Fethiye'nin Kaya Köyünde 22/10/1955 günlü tapulama tutanağı ile yapılan tespite ilgisinin itirazı üzerine oluşan 1957/97 esas sayılı davadır.

İkinci koşulun var olup olmadığına gelince; bu konu aşağıda tartışılacaktır :

Fethiye Tapulama Mahkemesinin Anayasa'ya uygunluk denetimi için Anayasa Mahkemesine getirdiği, hâkimlere geçici yetki verilmesine ilişkin bulunan ve 1 Kasım 1339 günlü, 367 sayılı Kanunun 1. maddesinde yer alan kuraldır.

367 sayılı Kanunun 1. maddesi Fethiye Tapulama Mahkemesinin bakmakta olduğu tapulama tespitine itiraz davasında uygulayacağı kural değildir. Gerçi davaya bakan hâkim gerçekte sorgu hâkimidir. Bu görev kendisine Yüksek Hâkimler Kurulu Birinci Bölümünce, geçici yetki yoluyla verilmiş ve görevlendirme işi 8/1/1970 günlü, 439 sayılı yazı ile Adalet Komisyonu Başkanlığına bildirilmiştir. Hâkimlere asıl görevlerine ek olarak başka mahkeme işlerine de bakmak üzere geçici yetki verilebilmesinin kaynağı ve dayanağı 1 Kasım 1339 günlü, 367 sayılı Kanunun 1. maddesi ise de kuralı uygulayan Fethiye Tapulama Mahkemesi değil geçici yetkiyi vermek yoluyla işlem yapan Yüksek Hâkimler Kurulu Birinci Bölümüdür. Zaten itiraz konusu kural o niteliktedir ki ancak bu kurala dayanılarak bir işlem yapılmak yoluyla, ya geçici yetki verilerek yahut geçici yetki kaldırılarak uygulanabilir. Onun için de kuralın bir mahkemece uygulanması hiçbir zaman söz konusu olamaz.

Fethiye Tapulama Mahkemesinin yetkili hâkimi bu durumunu duruşma tutanağında belirler. Ayrıca hâkimlik niteliği üzerinde içine kuşku düşmüşse durumunun Yasa'ya uygun olup olmadığını araştırabilir; kendisine Yüksek Hâkimler Kurulunca geçici yetki verilmesine ilişkin yazıyı ve buna kaynaklık eden Yasa kurallarını gözden geçirebilir. Ancak şu tutum hiçbir zaman o kuralların bakılmakta olan davada hâkimce uygulandığı veya uygulanacak olduğu anlamını taşımaz. Kaldı ki; Anayasa'ya göre bakılmakta olan davada uygulanmış değil, uygulanacak yasa kurallarının Anayasa'ya aykırılığı ileri sürülebilir.

Tersine bir görüş "uygulanacak" deyimini değil delâlet ettiği hukuki kavramdan, sözlük anlamından bile uzak düşürecek biçimde bir yorum zorlaması olur; iptal davası (Anayasa - değişik madde 149) ve itiraz (değişik madde 151) yollar arasında hiçbir ayırım bırakmaz. Oysa bu iki yol arasında anayasal ayırım göze batacak keskinliktedir. Benzeri karşı oy yazılarında bu konuya birçok kez değinilmiş ve ayrıca yine benzeri bir işte itirazı, itiraz yoluna başvuran mahkemenin yetkisizliği yönünden reddeden Anayasa Mahkemesinin 11/2/1971 günlü, 1971/3-17 sayılı kararının gerekçesinde (6/8/1971 günlü, 13918 sayılı Resmî Gazete; Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, sayı 9, sayfa 303-307) yer verilmiş olduğundan bu kez ayrıntılara girmekten kaçınılacaktır.

Özetlenecek olursa : 1 Kasım 1339 günlü, 367 sayılı Kanunun 1. maddesi Fethiye Tapulama Mahkemesinin bakmakta olduğu davada uygulayacağı bir kural değildir. Anayasa'nın değişik 151. ve 44 sayılı Yasa'nın 27. maddelerine uymayan itirazın, itirazda bulunan mahkemenin yetkisizliği yönünden, reddi gerekir.

1973/23 esas sayılı işte, 22/10/1973 günlü ilk inceleme toplantısında itiraz konusu Yasa kuralının mahkemenin elindeki davada uygulama yeri olduğu ve esasın incelenmesi gerektiği yolunda verilen karara bu nedenlerle karşıyız.

Esas Sayısı:1973/23

Karar Sayısı:1974/2

Başkanvekili

Avni Givda

Üye

Ahmet Akar

KARŞI OY YAZISI

1/11/1339 günlü, 367 sayılı Kanunun 1. maddesi, itiraz yoluna başvuran mahkemenin, bakmakta olduğu davada uygulayacağı bir hüküm değildir. Mahkeme bu hükmü Anayasa'ya uygunluk denetimi için Anayasa Mahkemesine getiremez. Bu nedenle Anayasa'nın 151 ve 44 sayılı Kanunun 27. maddelerine uymayan itirazın, itirazda bulunan Mahkemenin yetkisizliği yönünden reddi gerekir.

Üye

İhsan Ecemiş

Üye

Kemal Berkem

KARŞI OY YAZISI

Sayın Avni Givda ve Ahmet Akar'ın karşı oy yazılarındaki görüşe katılıyorum.

Üye

Şahap Arıç